

BUDOUCÍ EVROPSKÁ KOMISE?

Pravděpodobní či jistí kandidáti

Belgie – Karel De Gucht (resort: energetika, obchod)

Je bývalým ministr zahraničí Belgie. Je členem strany vlámských liberálů a demokratů (ELDR). Narodil se v roce 1954 v Berlare ve východním Vlámku. Je ženatý a má dvě děti. Vzděláním je právník. Z nejdůležitějších funkcí, které zastával, jmenujme poslanecký, senátorský a ministerský post, ale post předsedy strany. Zajímá se o architekturu, lidská práva, vzdělávání a evropskou a mezinárodní politiku.

Francie – Michel Barier (vnitřní trh a služby)

Narodil se v roce 1951 a v letech 2007 až 2009 vykonával funkci ministra zemědělství. V roce 2009 se stal europoslancem. Je mateřskou stranou je UMP (strana prezidenta Sarkozyho) v EP se řadí do frakce EPP-ED. V roce 1998 byl jedním ze spoluorganizátorů olympiády v Alberville. Na začátku 90. let byl také ministrem pro evropské záležitosti a v letech 1999 až 2004 byl členem Prodiho evropské komise, jakožto komisař pro regiony.

Estonsko – Siim Kallas (administrativní záležitosti, audit, boj s korupcí)

Siim Kallas se narodil 2. října 1948. V letech 1975 až 1979 pracoval na ministerstvu financí Estonské sovětské socialistické republiky, následně byl ředitelem estonské spořitelny či zástupcem šéfredaktora deníku Rahva Hääl. Po přechodu k demokracii byl prezidentem Estonské banky a následně členem vlády – do roku 1996 ministrem zahraničí, v letech 1999 až 2002 ministrem financí a v letech 2002 až 2003 premiérem. V roce 2004 se stal členem Prodiho Evropské komise zodpovědným za administrativní a ekonomické záležitosti, od listopadu 2004 pak viceprezidentem Evropské komise v čele s José Barrosem s portfoliem administrativní záležitosti, audit a protikorupční politika. Je členem Estonské reformní strany (ELDR).

Finsko – Olli Rehn (ekonomika, vysoký představitel pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku)

Narodil se 31. března 1962. Vystudoval ekonomiku, mezinárodní vztahy a žurnalistiku na Macalester College v Saint Paul (Minnesota, USA) a následně politické vědy na Helsinské univerzitě. V letech 1988 se stal místopředsedou

Centristické strany, o tři roky později pak byl zvolen poslancem finského parlamentu. V roce 1995 byl zvolen do Evropského parlamentu, kde se stal členem liberální frakce. V letech 1998 až 2002 vedl kabinet finského komisaře Liikanena v Prodiho komisi a později se sám stal na několik měsíců (od července do listopadu 2004) členem Evropské komise zodpovědným za oblast podnikání a informatiky. Od listopadu 2004 se stal členem nové komise v čele s José Barrosem a jeho portfoliem se stalo rozšiřování EU.

Itálie – Antonio Tajani (spravedlnost, svoboda a bezpečnost)

Současný komisař pro dopravu se narodil 4. srpna 1953 v Římě. Vystudovaný právník se poprvé dostal do Evropského parlamentu v roce 1994, kdy byl zvolen za stranu Forza Italia (EPP). Svůj úspěch následně dvakrát zopakoval. V roce 2008 byl jmenován italským zástupcem v Evropské komisi, zodpovědným za dopravu, a zároveň místopředsedou EK.

Litva – Algirdas Šemeta (rozpočet)

Narodil se v roce 1962 ve Vilniusu. V roce 1985 vystudoval na Univerzitě ve Vilniusu ekonomii a matematiku. Pět let pracoval jako ekonom, později byl poradcem na ministerstvu hospodářství pro privatizaci státního majetku. V letech 1997 až 1999 byl ministrem financí, od roku 2001 do roku 2008 byl šéfem statistického úřadu Litvy a v letech 2008 až 2009 opět ministrem financí. Od června 2009 byl eurokomisařem pro finanční plánování a rozpočet. Hovoří anglicky a rusky.

Polsko – Janusz Lewandowski (hospodářské a měnové záležitosti, vnitřní trh, průmysl, usiluje o post komisaře pro rozpočet)

Je bývalým europoslancem za polskou stranu Občanská platforma a byl členem evropské politické frakce EPP-ED. Narodil se v Lublinu v roce 1951 a je doktorem ekonomie. V EP působil jako místopředseda delegace pro vztahy s Japonskem a jako člen rozpočtového výboru. V letech 1991-2003 a 1997-2004 byl poslancem polského Sejmu. Dále je také předsedou sopotského atletického klubu od roku 2000.

Lucembursko – Viviane Reding (informační společnost a média, duševní vlastnictví)

Je současnou eurokomisařkou pro informační společnost a média (třetí období, předchozí dvě byla eurokomisařkou pro vzdělávání, kulturu, mladé a sport). Narodila se v roce 1951 v Esch-sur-Alzette, je rozvedená a má tři děti. Od roku 1978 do roku 1999 působila jako novinářka v novinách Lucemburské slovo. V letech 1986 až 1998 byla presidentkou Lucemburské unie novinářů. Dále v letech 1979 až 1989 byla poslankyní (předsedkyně sociálního výboru) a v letech 1981 až 1999 městskou radní v Esch-sur-Alzette. Její mateřskou stranou je Křesťansko-sociální lidová strana, kde působila jako místopředsedkyně. Také byla předsedkyní organizace Křesťansko-sociálních žen v Lucembursku. V neposlední řadě byla od roku 1999 až do roku 2004 europoslankyní. Je členkou Křesťansko-sociální lidové strany (EPP).

Slovinsko – Janez Potočnik (ekonomika, věda a výzkum)

Narodil se 22. března 1958. V letech 1984 až 2001 byl pracovníkem Ústavu pro makroekonomické analýzy a rozvoj v Lublani a od roku 1993 jeho ředitelem. V letech 1998 až 2004 byl hlavním slovinským vyjednavcem s EU o podmínkách vstupu do unie. Od roku 2001 byl členem slovinské vlády, z toho v letech 2002 až 2004 ministrem pro evropské záležitosti. Od roku 2004 je členem Evropské komise, nejprve byl spolu s Günterem Verheugenem zodpovědný za rozšiřování EU v komisi vedené Romanem Prodim. Od listopadu 2004 je komisařem pro vědu a výzkum v komisi, které předsedá José Manuel Barroso. Janez Potočnik je ženatý, se svou manželkou má dva syny.

Španělsko – Joaquin Almunia (nejasné)

Narodil se 17. června 1948 v baskickém Bilbau. Vystudoval ekonomii a práva a stal se členem Španělské socialistické dělnické strany (PSOE). V letech 1979 až 2004 byl členem španělského parlamentu za Madrid. V letech 1982 až 1991 byl ministrem španělské vlády, nejprve pro zaměstnanost a sociální zabezpečení, poté ministrem pro veřejnou správu. V letech 1994 až 1997 byl mluvčím PSOE a v letech 1997 až 2000 jejím předsedou. Od roku 2004 až dosud je evropským komisařem, zodpovědným za ekonomickou a monetární politiku.

Portugalsko – José Manuel Barroso (předseda EK)

Narodil se 23. března 1956 v Lisabonu. Barroso byl předsedou strany Portugalské komunistické strany pracujících - Revolučního hnutí strany proletariátu, v prosinci 1980 však přestoupil do středopravicové Partido Social Democrata (PSD) - Portugalské sociální demokracie, kde je dodnes. V roce 1992 se stal ministrem zahraničí. V roce 1999 pak byl zvolen předsedou PSD a o tři roky

později s ní vyhrál volby a stal se předsedou vlády. Od roku 2004 působí jako předseda Evropské komise.

Česká republika – Štefan Füle (regionální rozvoj, justice, vzdělání, kultura, sociální věci, energetika, doprava, usiluje o rozšíření)

Narodil se 24. května 1962 v Sokolově. Absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a mezinárodní vztahy vystudoval v Moskvě. V 90. letech působil Štefan Füle jako první tajemník stálého zastoupení ČSFR a České republiky při OSN v New Yorku. Později byl i členem české delegace v Radě bezpečnosti OSN a také náměstkem ministra obrany Jaroslava Tvrdíka. Naposledy působil jako český velvyslanec v Litvě a Velké Británii. Než nastoupil do úřednické vlády Jana Fischera coby ministr pro evropské záležitosti, působil jako zvláštní velvyslanec České republiky při NATO. V letech 1982-1989 byl členem Komunistické strany Československa.

Německo – Günther Oettinger (průmysl, finanční služby)

Oettinger se narodil 15. října 1953 ve Stuttgartu. Po studiích práv a ekonomie na univerzitě v Tübingenu pracoval jako advokát. Je ženatý a má jednoho syna, ale s manželkou žijí od roku 2007 odděleně. Oettinger je dlouholetým členem CDU a vede její zemskou organizaci. Od roku 1984 zasedá v bádensko-württemberském parlamentu a od roku 2005 stojí v čele tamní vlády. Po celém Německu je pověstný tím, že mluví švábským dialektem, a to navíc hodně rychle.

Slovensko – Maroš Šefčovič (energetika, doprava)

Maroš Šefčovič se narodil 24. července 1966. Vystudoval Vysokou technickou, později právnickou fakultu a Moskevský státní institut mezinárodních vztahů. Od roku 1990 působil na federálním ministerstvu zahraničních věcí. Šefčovič je kariéerní diplomat. Začínal jako konzul v Zimbabwe, později byl velvyslancem v Kanadě. V roce 1998 seděl v resortu jako ředitel kanceláře ministra zahraničních věcí. O pár roků později opět vycestoval do zahraničí jako velvyslanec. Působil v Bruselu a Izraeli. Do Bruselu se Šefčovič vrátil jako stály zástupce Slovenské republiky při Evropské unii, v září 2009 byl jmenován evropským komisařem za odstupujícího Jána Figela.

Bulharsko – Rumjana Želeková (nejasné, usiluje o zemědělství)

Narodila se 18. dubna 1969. Vystudovala sociologii, v letech 2007-2009 byla členkou Evropského parlamentu za stranu Občané pro evropský rozvoj Bulharska (GERB/ EPP). V současnosti je bulharskou ministryní zahraničí.

Lotyšsko – Andris Piebalgs (vzdělání, kultura, mnohojazyčnost)

Vystudoval universitu v Rize, vstoupil do komunistické strany SSSR a v 80. letech pracoval jako učitel. Po přechodu země k demokracii spoluzaložil liberálně-konzervativní „Cestu Litvy“ (ELDR) a následně se stal ministrem školství (1990-1993) a následně ministrem financí (1994 až 1995). V letech 1995 až 2003 působil jako velvyslanec, nejprve v Estonsku a později při EU. V roce 2004 byl za Lotyšsko navržen do Evropské komise, kde působí jako komisař zodpovědný za oblast energetiky.

Kypr – Androulla Vassiliou (nejasné)

Narodila se 30. listopadu 1943. V roce 1964 vystudovala práva na Middle Temple v Londýně a v letech 1964 až 1966 studovala mezinárodní vztahy na londýnském Institute of World Affairs. Poté se vrátila na Kypr a pracovala jako právní poradkyně zejména v bankovním sektoru. Praxi ukončila v roce 1988, když se její manžel George Vasiliou stal prezidentem Kypru. V letech 1996 až 2006 byla poslankyní kyperského parlamentu za Hnutí sjednocených demokratů (ELDR). Od 3. března 2008 nahradila Markose Kyprianou ve funkci evropského komisaře pro zdraví.

Rumunsko – Dacian Ciolos (zemědělství)

Narodil se 27. července 1969. Vystudoval zahradnictví a ekonomii zemědělského rozvoje. Poté působil zejména jako expert v oblasti zemědělství na úrovni Rumunska i Evropské unie. V letech 2007-2008 byl rumunským ministrem zemědělství. Ciolos je nestraník.

Maďarsko - László Andor (regionální politika)

Narodil se v roce 1956. Profesí ekonom, člen Maďarské akademie věd (MTA) a bývalý člen vedení Evropské banky pro obnovu a rozvoj.

Nejisté nominace

Švédsko (nejasné, usiluje o post vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku)

Gunilla Carlsson

Narodila se 11. května 1963. Pracovala jako auditorka a v roce 1994 vstoupila do švédské středopravicové strany Umírnění - Moderaterna (člen EPP). V roce 1995 byla zvolena do Evropského parlamentu, kde zasedala do roku 2002, kdy se stala poslankyní národního Parlamentu. Zde působí dosud. V současnosti je Gunilla Carlsson švédskou ministryní pro mezinárodní rozvojovou spolupráci a zároveň místopředsdkyní své strany.

Carl Bildt

Carl Bildt se narodil 15. července 1949. Svoji politickou

kariéru nastartoval v roce 1979, kdy byl zvolen do švédského Parlamentu za stranu Umírněných (EPP). Lídrem strany se stal v roce 1986 a o čtyři roky později i premiérem. Tím zůstal do roku 1994. Bildt se angažoval také v řešení balkánského konfliktu mj. jako spolupředseda Daytonské mírové konference v roce 1995 či Vysoký představitel v Bosně a Hercegovině v letech 1995-1997. Na švédskou politickou scénu se vrátil v roce 2006, kdy byl jmenován ministrem zahraničí.

Cecilia Malmström

Narodila se 15. května 1968. Vystudovala literaturu a politickou vědu, v letech 1999-2006 byla členkou Evropského parlamentu za Liberální lidovou stranu (ELDR). V současnosti zastává post švédské ministryně pro evropské záležitosti.

Velká Británie (nejasné)

Shriti (Baroness) Vadera

Narodila se v roce 1962 v Ugandě. Vadera vystudovala politiku, filosofii a ekonomii na univerzitě v Oxfordu. Působila čtrnáct let v bankovním sektoru jako poradce, od roku 1999 působila jako poradkyně dnešního premiéra Gordona Browna. V roce 2007 se stala členkou širší vlády Gordona Browna a doživotní členkou Sněmovny lordů. V září 2009 se však stala poradkyní skupiny G20, proto její nominace je nejistá. Je členkou Labour Party (PES)

Catherine Ashtone

Narodila se 20. března 1956. Vystudovala ekonomii na Londýnské univerzitě, v roce 1999 se stala doživotní členkou Sněmovny lordů. V letech 2007-2008 působila v kabinetu Gordona Browna jako předsdkyně Sněmovny lordů, od roku 2008 je evropskou komisařkou pro obchod. Je členkou Labour Party (PES).

David Miliband

Narodil se 15. července 1965. Vystudoval politickou vědu, následně působil jako úředník na ministerstvu vzdělání a dovedností. V roce 2001 se stal členem Sněmovny reprezentantů za Labour Party (PES). V letech 2005-2006 byl členem Kabinetu pro komunity a lokální vládu, v letech 2006-2007 ministrem pro životní prostředí, potravinu a zemědělské záležitosti, v současnosti je ministrem zahraničí. Je možným kandidátem Velké Británie na post vysokého představitele pro zahraniční a bezpečnostní politiku.

Dánsko – Connie Hedegaardová (klimatické změny a energetika, životní prostředí)

Narodila se 15. září 1960. Vystudovala literaturu a historii, v roce 1984 byla zvolena do dánského parlamentu, kde působila do roku 1990. Následně se stáhla a pracovala jako

novinářka. Do politiky se vrátila v roce 2004 jako ministryně životního prostředí. Od roku 2007 je ministryní pro klima a energetiku. Je členkou Konzervativní lidové strany (EPP).

Rakousko (životní prostředí, zemědělství, rozpočet, energetika, věda a výzkum)

Johannes „Gio“ Hahn

Narodil se 2. prosince 1957 ve Vídni. V roce 1992 se stal předsedou Rakouské lidové strany (ÖVP/EPP) ve Vídni, kterou také vedl v roce 2005 do zemských voleb. Od roku 2007 je spolkovým ministrem pro vědu a výzkum.

Wilhelm Molterer

Narodil se 14. května 1955. Vystudoval sociální ekonomii na Univerzitě v Linci. V letech 1994-2003 působil jako ministr zemědělství, v roce 2003 se stal předsedou parlamentního klubu své domovské Rakouské lidové strany (ÖVP/EPP), o čtyři roky později jejím předsedou. V letech 2007-2008 byl rakouským vicekancléřem a ministrem financí.

Řecko (nejasné)

Anna Dimantopulosová

Narodila se v roce 1959. Do politiky vstoupila v roce 1996, kdy se stala poslankyní za Panhelénské socialistické hnutí (PASOK/PES). V letech 1999-2004 působil v Prodiho Komisi se zodpovědností za zaměstnanost, sociální otázky a rovné příležitosti. V letech 2007 a 2009 byla znovuzvolena poslankyní řeckého parlamentu, dnes působí jako ministryně školství, celoživotního vzdělávání a náboženských otázek.

Vaso Papandreouová

Členka Panhelénské socialistické hnutí (PASOK/PES) byla řeckou ministryní vnitra, decentralizace a e-governmentu v letech 2000-2001. Působila také jako ministryně životního prostředí a výstavby a poslankyně řeckého parlamentu.

Malta – Joe Borg (rybolov)

Narodil se 19. března 1952 v La Valletě. Je členem maltské Nacionalistické strany (EPP). V letech 1992 až 1995 byl členem rady ředitelů maltské centrální banky, v letech 1995-2008 byl členem maltského parlamentu. V letech 1989 až 1995 působil jako poradce ministerstva zahraničních věcí pro záležitosti EU. V letech 1996 až 1998 byl stínovým ministrem zahraničních věcí své strany. V letech 1999 až 2004 byl členem maltské vlády, ministrem zahraničních věcí. V květnu 2004 se stal členem Evropské komise vedené Romanem Prodim, zodpovědným za oblast rozvojové a humanitární pomoci EU. Od listopadu 2004 je

členem v další Evropské komisi v čele s José Barrosem, kde je zodpovědný za oblast námořnictví a rybnářství.

Nizozemí (nejasné)

Maria van der Hoevenová

Narodila se 13. září 1949. Po vystudování střední školy působila jako učitelka. V letech 1985-1991 působila na lokální úrovni za Křesťanskodemokratickou výzvu (CDA/EPP), od roku 1991 do 2002 pak byl poslankyní nizozemského parlamentu. V letech 2002-2007 byla ministryní pro školství, kulturu a vědu, od roku 2007 je ministryní pro ekonomické otázky.

Ernst Hirsch Ballin

Narodil se 15. prosince 1950. Vystudoval práva na univerzitě v Amsterdamu. V letech 1989-1994 byl nizozemským ministrem pro záležitosti Surinamu a Nizozemských Antil, v roce 1994 krátce ministrem vnitra a v letech 1994-1995 členem Sněmovny reprezentantů. V roce 1995 se stal senátorem, o pět let později pak členem Státní rady (poradní orgán vlády). V roce 2005 se stal členem Nizozemské akademie umění a věd, od roku 2006 je ministrem spravedlnosti. Je členem Křesťanskodemokratické výzvy (CDA/EPP).

Cornelis Pieter (Cees) Veerman

Narodil se 8. března 1949. Vystudoval ekonomii na univerzitě ve Wageningen. Od roku 2006 je nizozemským ministrem pro zemědělství, přírodu a kvalitu potravin, v letech 2006-2007 byl předsedou Rady ministrů EU pro zemědělství. Je členem Křesťanskodemokratické výzvy (CDA/EPP).

Irsko (nejasné)

Pat Cox

Narodil se 28. listopadu 1952. Působil jako novinář, v roce 1989 byl zvolen poslancem Evropského parlamentu, což se mu povedlo ještě dvakrát. V letech 2002-2004 byl předsedou Evropského parlamentu. Je členem Progresivních demokratů a v době působení v EP zde reprezentoval Evropskou liberální demokratickou a reformní stranu (ELDR).

Maire Geogheanová-Quinnová

Narodila se 5. září 1950, vzděláním učitelka. V letech 1975-1997 byla poslankyní irského parlamentu za stranu Fianna Fail (ELDR). V letech 1992-1993 byla ministryní cestovního ruchu, přepravy a komunikací, v letech 1993-1994 ministryní spravedlnosti.